

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judcători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatei Daniliuc Larisa și de avocatul Lungu Artur în numele inculpatei Gheorghieș Valentina, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Briceni din 18 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui ***Gheorghieș Valentina și Daniliuc Larisa***

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.04.2012 — 18.12.2013;

Instanța de apel: 17.01.2014 — 14.05.2014;

Instanța de recurs: 04.07.2014 — 18.11.2014;

Instanța de apel: 05.01.2015 — 28.09.2016;

Instanța de recurs: 15.12.2016 — 25.01.2017.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Briceni din 18 decembrie 2013, Gheorghieș Valentina și Daniliuc Larisa au fost condamnate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul financiar-bancar pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis, pentru femei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cojocari Tamara a fost lăsată fără examinare, cu dreptul de a înainta o asemenea acțiune în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă a RM.

2. În fapt, prima instanță a constatat că, Gheorghieș V., activînd în calitate de director executiv al Asociației de Economii și împrumut „Finagrocredit”, cu sediul în s. Criva, r-nul Briceni, avînd intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, la 22.02.2009 a încheiat un contract de depunere de economii în sumă de 20.000 euro, pe un termen de 3 luni, cu Cojocari T. Conform ratei de schimb a BNM din 22.02.2009, 20.000 euro constituiau 267.062 lei. Acest contract, directorul executiv al A.E.Î. „Finagrocredit”, Gheorghieș V., împreună cu contabilă A.E.Î. „Finagrocredit”, Daniliuc L., nu l-au reflectat în documentele contabile primare și centralizatoare, și în rapoartele financiare ale asociației, iar banii 20.000 euro, depuși de Cojocari T. la Asociația de Economii și Împrumut „Finagrocredit”, au fost însușiți ilicit de către inculpate, cauzînd părții vătămate o daună în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

➤ *avocatul Victor Șova în numele inculpatei Gheorghieș V.*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata Gheorghieș V. să fie achitată.

Apelantul a invocat că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă probelor acumulate și administrate în cadrul ședinței de judecată.

A mai menționat că inculpata nu a dobîndit bunurile ilicit, dar au fost primite în baza acordului cu Cojocari T., care intenționa să pună banii la depozit, și fiindcă a doua zi după transmiterea banilor a plecat la Moscova a fost imposibilă restituirea imediată a banilor. Din această cauză, banii în sumă de 20.000 euro au rămas la păstrare în safeu pînă cînd peste cîteva zile, cu acordul lui Cojocarul T., acei bani au fost depuși prin intermediul lui Gheorghieș V. pe contul de la Mobiasbanca.

Astfel, nu este temei de a concluziona că ea a primit bunurile ilicit și i-a însușit pentru sine.

La calificarea acțiunilor nu s-a ținut cont că lipsește latura subiectivă a escrocheriei, or, Gheorghieș V. nu a avut intenția de a însuși banii și nu a avut nici un profit din aceasta, ea nu a negat faptul că a primit banii, s-a obligat să-i restituie, însă situația financiară precară nu-i permitea acest lucru;

➤ *avocații Silviu Burlacu și Boris Cîrîța în numele inculpatei Daniliuc L.*, care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Daniliuc L. să fie achitată.

Apelanții au invocat că inculpata nu a fost prezentă la discuția despre transmiterea unor sume bănești între Gheorghieș V. și Cojocari T.

Careva elemente ale infracțiunii de escrocherie în acțiunile inculpatei Daniliuc L. nu au fost stabilite. Mai mult, toate acțiunile inculpatei Gheorghieș V. cad sub incidența legislației civile, sunt relații de împrumut care urmează a fi recuperate conform procedurii civile.

Daniliuc L., după două săptămîni a aflat că Gheorghieș V. a primit bani la depozit, ea a fost împotriva deoarece Cojocari T. nu locuia pe teritoriul s. Criva, nu era membră a asociației și banii nu erau în valută autohtonă.

Inculpatele nu au negat primirea banilor, au fost eliberate și recipise semnate, ceea ce dovedește că nu a existat intenția de a dobîndi banii părții vătămate.

➤ *partea vătămată Cojocari T.*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și admiterea integrală a acțiunii civile prin care să fie dispusă încasarea prejudiciului material în mărime de 20.000 euro și a prejudiciului moral în mărime de 30.000 lei. Apelanta a indicat că instanța neîntemeiat nu a soluționat acțiunea civilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2014, apelul părții vătămate a fost respins ca nefondat.

Apelurile avocaților au fost admise, sentința casată, cauza rejudecată și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Gheorghieș Valentina și Daniliuc Larisa au fost achitate de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpatelor nu întrunește elementele infracțiunii.

Dispozițiile sentinței referitoare la corpurile delictive și acțiunea civilă au fost menținute fără modificări.

5. Pentru a motiva soluția adoptată, instanța de apel a reținut că probele prezentate și cercetate în prima instanță confirmă doar faptul încheierii între Cojocari T. și Asociația de Economii și împrumut „Finagrocredit”, reprezentată de Gheorghieș V., a unui contract de depunere de economii în sumă de 20.000 euro, pe un termen de 3 luni, cu dobîndă și nici o probă nu demonstrează faptul însușirii acestei sume de către inculpată.

La fel, instanța de apel a constatat că declarațiile părții vătămate și a martorului A. Corobceanu nu confirmă vinovăția inculpatelor în comiterea infracțiunii imputate, deoarece din conținutul lor nu rezultă că inculpatele au avut intenția de a dobîndi ilicit suma de 20.000 euro prin înșelăciune.

S-a constatat că inculpata Gheorghieș V. a încheiat cu Cojocari T. un contract de depunere de economii și prin recipisă contrasemnată și de inculpata Daniliuc L., s-a obligat de a restitui acesteia suma contractului, restituind doar o parte din bani, din motivul situației financiare precare, la moment.

Gheorghieș V. nu a refuzat categoric să restituie datoria părții vătămate, din moment ce a mai achitat o parte din banii acesteia - 6000 euro, obligîndu-se să achite restul sumei cînd va primi banii de la persoanele care nu și-au onorat contractul de credit cu A.E.Î. „Finagrocredit”.

Deci, între părți a existat un acord de voință, între ele persistînd relații civile, ceea ce demonstrează lipsa în acțiunile inculpatelor a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că între părți au avut loc niște relații civile, deoarece partea vătămată, dispunând de recipisa eliberată de inculpata Gheorghieș V., putea să-și apere drepturile sale adresându-se în ordinea procedurii civile.

Nici una din probele acumulate nu a demonstrat intenția inculpatelor de însușire a averii străine și concluzia primei instanțe precum că acestea au însușit suma de 20.000 euro, transmiși de către Cojocari T. în urma încheierii contractului de depunere de economii, comportă un caracter incert.

6. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2014 au declarat recursuri ordinare:

➤ *procurorul*, care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței.

Recurentul a indicat că instanța de apel nu a audiat inculpatele în raport cu faptele incriminate, dar s-a limitat cu luările de cuvânt. În acest sens, este relevantă jurisprudența CEDO, conform căreia, în cazul în care instanța de control reanalizează o cauză în fapt și în drept și studiază în ansamblu problema vinovăției sau nevinovăției, procedura nu are un caracter echitabil în lipsa aprecierii directe a declarației persoanei acuzate, care susține că nu a comis acte calificate ca infracțiuni.

La fel, a menționat că întreg probatoriu prezentat și cercetat în prima instanță confirmă faptul că inculpatele au folosit suma de 20.000 euro, obținută de la partea vătămată, pentru acoperirea unor datorii a altor persoane față de „Mobiasbancă”.

Nu s-a ținut cont de caracterul social periculos al faptei comise, de consecințele care au survenit în urma comiterii infracțiunii, că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție și a avut consecințe negative asupra părții vătămate, deoarece aceasta a fost pusă în situația de imposibilitate de a procura un apartament.

➤ *partea vătămată Corobceanu T.*, a solicitat casarea totală a deciziei și parțială a sentinței, în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de aceasta.

Recurenta a menționat că instanța de apel nu a examinat probele acuzării prin prisma pertinentei și concludenței acestora, nejustificat ajungând la concluzia asupra nevinovăției inculpatelor în comiterea infracțiunii de escrocherie.

Instanțele de fond nu au soluționat acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal, încălcând astfel dispozițiile art. 225 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Nu există nici o necesitate de a fi administrate probe suplimentare, iar instanțele nu au precizat care a fost impedimentul pentru acestea de a dispune încasarea pagubei materiale de la cei responsabili.

Prin „admiterea în principiu” a acțiunii civile, au fost ignorate drepturile și interesele părții vătămate și anume dreptul de a fi despăgubită de către autorii nemijlociți ai infracțiunii și partea responsabilă civilmente, iar pentru a opri urmările prejudiciabile ale infracțiunii, dreptul la despăgubiri urmează a fi realizat cât mai rapid posibil, fără intervenția unei alte instanțe civile.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 noiembrie 2014 recursurile ordinare declarate au fost admise, decizia instanței de apel casată integral, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În partea motivatoare a deciziei adoptate, instanța de recurs a menționat că prima instanță a constatat divergent și neclar asupra elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatelor, menționând în sentință de mai multe ori că acestea au cauzat părții vătămate ba *daune considerabile*, ba *daune în proporții deosebit de mari* și nu s-a expus în niciun fel asupra circumstanței recunoscute de inculpate și partea vătămată că ultimei i-au fost restituite 6000 euro, nefiind clar urmează această sumă a fi considerată tot dobândită ilicit, ori necesită a fi exclusă din învinuire.

Mai mult de atât, soluția din dispozitivul sentinței de a lăsa acțiunea civilă fără soluționare, deoarece necesită a fi prezentate probe suplimentare pentru a o confirma, nu este una prevăzută de legea procesual-penală pentru o sentință de condamnare și prezintă dubiile și îndoielile instanței în raport cu fapta constatată în descriptivul sentinței, adică că a fost dobândită ilicit anume suma de 20.000 euro.

Astfel, instanța de recurs a concluzionat că prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legale și a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Totodată, rejudecînd cauza potrivit regulilor generale, conform părții descriptive a deciziei contestate, instanța de apel:

a) a menținut faptele imputate inculpatelor, descrise și constatate de prima instanță ca fiind dovedite, dar în final a pronunțat, în mod divergent și, prin urmare absolut neîntemeiat, o soluție de achitare a ultimelor. Decizia instanței de apel întrunește, astfel, elemente proprii atât sentinței de condamnare cît și celei de achitare, fiind adoptată o hotărîre neprevăzută de legea procesual-penală în acest sens;

b) nu a apreciat fiecare probă, examinată de prima instanță, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a enunțat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acușării, inclusiv cele invocate în recursurile ordinare și nu a rejudecat cauza în raport cu circumstanțele invocate în rechizitoriu;

c) dispozitivul deciziei conține soluții divergente – cu toate că sentința a fost casată, o parte din ea a fost și menținută. Soluția privind menținerea sentinței în latura civilă, în cazul în care sentința prevede mai multe relevanțe divergente în acest sens - acțiunea civilă necesită a fi admisă în principiu, fiind lăsată fără examinare, cu dreptul de a o înainta în ordinea civilă, contravine art. 387 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală - *instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pe motiv că nu sînt întrunite elementele infracțiunii.*

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de avocatul Șova Victor în numele

inculpatei Gheorghieș Valentina, de avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatei Daniliuc Larisa și de avocatul Cîrțica Boris în numele inculpatei Daniliuc Larisa.

A fost admis apelul declarat de partea vătămată Corobceanu Tamara, sentința casată parțial, inclusiv din alte motive decît cele invocate, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

Gheorghieș Valentina și Daniliuc Larisa au fost recunoscute vinovate și condamnate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul financiar-bancar pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis, pentru femei.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Corobceanu Tamara cu încasarea în mod solidar de la Gheorghieș Valentina și de la Daniliuc Larisa în beneficiul lui Corobceanu Tamara a prejudiciului material în mărimea echivalentului în lei a sumei de 14 000 euro la momentul executării deciziei instanței de apel.

S-a încasat de la Gheorghieș Valentina și Daniliuc Larisa în beneficiul lui Corobceanu Tamara prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei, de la fiecare.

S-a încasat în mod solidar de la Gheorghieș Valentina și de la Daniliuc Larisa în beneficiul lui Corobceanu Tamara cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6 600 lei, precum și cheltuielile de transport în mărime de 6 580 lei.

10. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a constatat că Gheorghieș V., activînd în calitate de director executiv al Asociației de Economii și împrumut „Finagrocredit”, cu sediul în s. Criva, r-nul Briceni, avînd intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, la 22.02.2009 a încheiat un contract de depunere de economii în sumă de 20.000 euro, pe un termen de 3 luni, cu Cojocari T. Conform ratei de schimb a BNM din 22.02.2009, 20.000 euro constituiau 267.062 lei. Acest contract, directorul executiv al A.E.Î. „Finagrocredit”, Gheorghieș V., împreună cu contabilă A.E.Î. „Finagrocredit”, Daniliuc L., nu l-au reflectat în documentele contabile primare și centralizatoare, și în rapoartele financiare ale asociației, iar banii 20.000 euro, depuși de Cojocari T. la Asociația de Economii și Împrumut „Finagrocredit”, au fost însușiți ilicit de către inculpate, cauzînd părții vătămate o daună în sumă de 20 000 euro.

11. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că deși inculpatele Gheorghieș Valentina și Daniliuc Larisa nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii de escrocherie, totuși vinovăția acestora se demonstrează pe deplin prin declarațiile părții vătămate și a martorului Corobceanu Alexandru, precum și prin înscrisurile cercetate în ședința instanței de apel.

Instanța de apel a considerat că probele administrate pe cauză, cercetate în ședința primei instanțe, precum și în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și

demonstrând pe deplin vinovăția inculpatelor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că încheierea anume a unui contract din numele asociației cu Cojocari Tamara, cu aplicarea ștampilei, dar fără a fi reflectat în actele contabile și financiare, indică asupra faptului că Cojocari Tamara a fost înșelată referitor la natura juridică a unui asemenea contract, deoarece nu a fost reflectat în actele contabile și rapoartele financiare ale asociației, anume prin înșelăciune și abuz de încredere fiind manifestate acțiunile inculpatelor, întrucât Gheorghieș Valentina personal i-a propus lui Cojocari Tamara să depună banii, folosindu-se și de relațiile de încredere stabilite, fiind rude, cunoscând și situația financiară a asociației.

Din declarațiile inculpatelor, ale părții vătămate, ale martorului A. Corobceanu, precum și probele scrise cercetate în ședința de judecată, se confirmă că Gheorghieș Valentina și Daniliuc Lasrisa la 22.02.2009 au primit suma 20000 euro de la Cojocari Tamara, fapte ce reies din declarațiile părții vătămate și martorului Corobceanu Alexandr, totodată Gheorghieș Valentina și Daniliuc Larisa au o realitate vădit falsă prin întocmirea la 22.02.2009 a contractului de depunere către Cojocari Tamara a sumei de 20000 euro A.E.Î. „Finagrocredit”, asociație care era în criză financiară la acel moment, convenind asupra procentelor și termenului restituirii banilor.

Anume inculpatele au asigurat partea vătămată că va primi soldul depozitului la expirarea termenului, contractul însă nu a fost înregistrat și trecut în documentele contabile, inculpatele imitând ulterior prin diverse căi îndeplinirea promisiunii de achitare cu partea vătămată, în urma cărui fapt ultima și-a retras plîngerea adresată la Comisia Națională a Pieței Financiare, la insistența lui Gheorghieș Valentina, fiind emise în acest sens recipise din 16.04.2010, precum și din 04.11.2010 de restituire a banilor.

În același timp, banii în sumă de 20000 euro nu au fost restituiți de către Gheorghieș Valentina și Daniliuc Larisa, deși a trecut un timp îndelungat de la momentul primirii banilor și încheierea contractului cu partea vătămată și momentul restituirii sumei de 1000 euro și 5000 euro, care a avut loc în luna aprilie anul 2010, circumstanțe ce indică asupra faptului că inculpatele au acționat anume prin înșelăciune și abuz de încredere, și doar în urma adresărilor și insistărilor părții vătămate, acesteia i-a fost returnată suma de 6000 euro, fapt confirmat atît partea vătămată, cît și de inculpate.

Concomitent, instanța de apel a considerat necesar de a exclude din învinuirea înaintată inculpatelor a agravantei „cu cauzarea daunei considerabile”, deoarece suma dobîndită de 20000 euro, care constituia 267 062 lei la momentul comiterii faptei, depășește proporția de 5 000 unități convenționale care potrivit art. 126 alin. (1) Cod penal constituie proporții deosebit de mari.

La fel, instanța de apel a constatat că suma dobîndită ilegal de inculpate de la Cojocari Tamara este de 20 000 euro, din care a fost restituită suma de 6 000 euro, la

momentul judecării cauzei în ordine de apel partea vătămată a solicitat încasarea sumei de 14 000 euro în folosul său, în sensul dat pretențiile inculpatei cu privire la recuperarea sumei de 14 000 euro au fost considerate întemeiate și dovedite prin înscrisurile cercetate.

În opinia instanței de apel, suma de 5 000 lei dispusă de a fi încasată de la fiecare inculpată va fi în raport cu suferințele suportate de partea vătămată și va aduce satisfacție pentru prejudiciul moral cauzat prin acțiunile inculpatelor, prejudiciul moral fiind evident.

12. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2016 au declarat recursuri ordinare:

➤ *avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatei Daniliuc Larisa*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata Daniliuc Larisa să fie achitată.

În susținerea recursului, recurentul a punctat următoarele considerente:

- declarațiile concubinului părții vătămate, Corobceanu Alexandru, urmau a fi apreciate critic, deoarece este evident faptul că acesta este parte cointerесată pe acest dosar;

- instanțele de fond, examinând și cercetând prezenta cauză penală, nu au luat în considerație faptul că partea vătămată Cojocari T., fiind audiată și depunând de 5 (cinci) ori declarații pe aceeași cauză penală de fiecare dată a completat declarațiile sale cu circumstanțe noi. Toate aceste completări ale declarațiilor trezesc anumite dubii și bănuieli asupra veridicității declarațiilor depuse de către Cojocari Tamara;

- fiind audiată atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești Daniliuc Larisa vina nu a recunoscut și a declarat că nu a fost prezentă la discuția despre careva sume bănești și la transmiterea unor sume bănești între Gheorghieș Valentina și Cojocari Tamara nu a asistat. Despre existența împrumutului în sumă de 20 000 euro a aflat abia peste două-trei săptămâni. Suma de 20 000 euro nu a fost introdusă în contabilitate, deoarece această sumă nu figura după contabilitatea asociației.

➤ *avocatul Lungu Artur în numele inculpatei Gheorghieș Valentina*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata Gheorghieș Valentina să fie achitată.

În susținerea cerințelor invocate în recurs, recurentul a indicat următoarele:

- între Corobceanu T. și Asociația de Economii și Împrumut „Finagrocredit”, cât și ulterior între prima și Gheorghieș Valentina au existat și există relații civile, care puteau fi soluționate în procedură civilă cu respectarea legislației civile și procesual-civile și a termenelor de prescripție;

- consideră că în cauza dată lipsește scopul de însușire a banilor de la cet. Corobceanu T. de către Gheorghieș V., în calitate de administrator al Asociației de Economii și Împrumut „Finagrocredit”, reieșind și din faptul că datoria parțial a fost restituită;

- instanțele de fond greșit au concluzionat că intenția de prejudiciere a cet. Corobceanu T. a apărut la momentul perfectării și încheierii contractului de depozit, ceea ce nu se dovedește, deoarece în prezența unei asemenea intenții Gheorghieș V. putea să nu semneze recipise. Ulterior, este important ca la calificarea acțiunilor să se țină cont de faptul că fapta incriminată nu constituie o însușire, ceea ce ar duce la o recalificare a acțiunilor de la art. 190 alin. (5) Cod penal la art. 196 alin. (4) Cod penal.

13. Pe marginea recursurilor declarate a prezentat referință procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție și partea vătămată Corobceanu Tamara, care au solicitat respingerea acestora cu menținerea deciziei.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Astfel, cu referire la argumentele invocate de către recurenți precum că declarațiile concubinului părții vătămate, Corobceanu Alexandru, urmau a fi apreciate critic, deoarece este evident faptul că acesta este parte cointeresată pe acest dosar; instanțele de fond nu au luat în considerație faptul că partea vătămată Cojocari T., fiind audiată și depunând de 5 (cinci) ori declarații pe aceeași cauză penală de fiecare dată a completat declarațiile sale cu circumstanțe noi; Daniliuc Larisa vina nu a recunoscut și a declarat că nu a fost prezentă la discuția despre careva sume bănești și la transmiterea unor sume bănești între Gheorghieș Valentina și Cojocari Tamara nu a asistat; între Corobceanu T. și Asociația de Economii și Împrumut „Finagrocredit”, cât și ulterior între prima și Gheorghieș Valentina au existat și există relații civile, care puteau fi soluționate în procedură civilă; în cauza dată lipsește scopul de însușire a banilor de la cet. Corobceanu T. de către Gheorghieș V., în calitate de administrator al Asociației de Economii și Împrumut „Finagrocredit”, reieșind și din faptul că datoria parțial a fost restituită – toate aceste argumente au fost invocate și în instanța de apel asupra căreia instanța de judecată s-a expus prin următoarele:

„Motive de a nu crede declarațiilor părții vătămate și a martorului pe caz nu au fost stabilite, mai ales că ultimii au dat declarații în instanța de judecată fiind preîntâmpinați pentru răspunderea penală pentru darea de mărturii false, precum și sub jurământ, aceste declarații parțial fiind confirmate și prin declarațiile inculpatelor,

totodată declarațiile respective sunt sprijinite prin probele cercetate și corespund cu circumstanțele stabilite pe caz (f.d. 106, vol. III).

Nu pot fi luate în considerație nici argumentele aduse că instanța de judecată a pus și nu a explicat faptul, că partea vătămată Cojocari T. fiind audiată și depunând de 5 ori declarații de fiecare dată a completat declarațiile sale cu ceva nou, fiind audiată în calitate de martor a depus declarații care ulterior au fost deja completate cu ceva nou, fiind deja audiată ca parte vătămată, în timpul confruntării din nou completează declarațiile depuse anterior cu careva evenimente și fapte care au fost declarate anterior, fiind audiată în cadrul cercetării judecătorești declarațiile sale sunt din nou cu careva fapte și evenimente completate, care pînă a fi depuse nu au fost relatate niciodată, fiind completate anume în ce privește participarea lui Daniliuc L. la anumite evenimente care au avut loc între Gheorghieș și ea, toate aceste completări a declarațiilor trezesc anumite dubii și bănuieli asupra veridicității declarațiilor depuse de către Tamara Cojocari, că instanța de judecată urmează să aprecieze critic declarațiile depuse de către Cojocari T. pe cursul acestei cauze penale.

Astfel, cele invocate se combat cu situația stabilită referitor la dobîndirea banilor de la Cojocari Tamara prin înșelăciune, de fapt partea vătămată în plîngerea depusă inițial a indicat situația întîmplată privind depunerea banilor la asociație (f.d. 107, vol. III).

Nu pot fi luate în considerație nici afirmațiile aduse că Daniliuc Larisa vina nu a recunoscut și a declarat că nu a fost prezentă la discuția și la transmiterea sumei bănești între Gheorghieș V. și Cojocari, că despre existența împrumutului în sumă de 20000 euro de la Cojocari T. de către Gheorghieș V. a aflat abia peste două-trei săptămîni, suma de 20000 euro nu a fost introdusă în contabilitate, deoarece această sumă nu figura după contabilitatea asociației, că careva transferuri de bani la bancă ea nu a efectuat, că a semnat recipisă la solicitarea lui Cojocari T. și a dorit să o ajute pe Gheorghieș, fiind cu caracter de afirmație.

Din declarațiile părții vătămate și a martorului Corobceanu A. rezultă participarea lui Daniliuc la depunerea banilor, iar temei de a considera că Daniliuc Larisa este învinuită pe nedrept nu sunt. (f.d. 107-108, vol. III)

Din probele cercetate atît în instanța de fond, cît și instanța de apel, nu s-au stabilit relații civile de împrumut dintre Gheorghieș Valentina și Cojocari Tamara, după cum invocă apărarea, dar sunt stabilite fapte penale sub formă de escrocherie, demonstrate prin probele cercetate, la cercetarea cărora apărarea a avut acces deplin.

Astfel, din probele cercetate atît în instanța de fond, cît și în instanța de apel, se constată prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 al. 5 CP RM, sub formă de escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și uz de încredere, săvîrșită de două persoane, cu folosirea situației de serviciu, săvîrșită în proporții deosebit de mari, prin acțiunile sale atît Gheorghieș Valentina, cît și Daniliuc Larisa au indus în eroare partea vătămată, creîndu-i o reprezentare despre asociația

unde a depus banii în urma încheierii contractului, însă acest contract nu a fost reflectat nici în actele contabile, nici în rapoartele financiare, situație de care erau responsabile atât Valentina Gheorghieș ca director executiv, cât și Larisa Daniliuc ca contabil-șef la asociație, banii fiind dobândiți ilegal, prin acțiunile sale cauzându-i un prejudiciu material în proporții deosebit de mari. (f.d. 108, vol. III)

Deși ulterior lui Cojocari Tamara i-a fost restituită suma de 6000 euro în anul 2010, această sumă a fost restituită doar după mai multe adresări ale lui Cojocari Tamara, inclusiv cu petiție la Comisia Națională a Pieței Financiare, ca rezultat fiind efectuat control al activității asociației, unde anume la insistența din partea lui Gheorghieș Valentina, Cojocari Tamara a relatat că nu are pretenții, dar de fapt suma integrală de 20000 euro nu a fost restituită, moment dovedit și prin declarațiile părții vătămate și a inculpatelor.

Astfel din circumstanțele stabilite pe caz se deduce concluzia că intenția inculpatelor cuprinde dobândirea ilegală prin înșelăciune și abuz de încredere a sumei totale de 20000 euro, sumă primită și indicată și în contractul de depunere, care nu a fost reflectată în actele contabile și nici în rapoartele financiare ale asociației, dar a fost de fapt dobândită ilegal de Gheorghieș Valentina și Daniliuc Larisa, care cunoscând situația financiară dificilă a asociației și dezinformând pe Cojocari Tamara, totodată au obținut posibilitatea reală de a folosi banii din momentul transmiterii lor de către Cojocari Tamara.” (f.d. 97, vol. III).

În ce privește critica invocată de avocatul Lungu Artur prin care susține că instanțele de fond greșit au concluzionat că intenția de prejudiciere a cet. Corobceanu T. a apărut la momentul perfectării și încheierii contractului de depozit, deoarece în prezența unei asemenea intenții Gheorghieș V. putea să nu semneze recipise este nefondată, or, anume eliberarea unor recipise părții vătămate a constituit acea circumstanță care a atribuit o anumită doză de legalitate acțiunilor inculpatelor, asigurând o „acoperire juridică” actului de transmitere a bunurilor (banilor) din sfera de stăpânire a părții vătămate în sfera de stăpânire a inculpatei Gheorghieș V.

La fel, se respinge și alegația potrivit căreia fapta incriminată nu constituie o însușire, ceea ce ar duce la o recalificare a acțiunilor de la art. 190 alin. (5) Cod penal la art. 196 alin. (4) Cod penal, deoarece atât în actul de învinuire, cât și în fapta constatată de către instanțele de fond a fost reținut că la 22.02.2009 a fost încheiat un contract de depunere de economii în sumă de 20.000 euro, pe un termen de 3 luni, cu Cojocari T. Acest contract, directorul executiv al A.E.Î. „Finagrocredit”, Gheorghieș V., împreună cu contabila A.E.Î. „Finagrocredit”, Daniliuc L., nu l-au reflectat în documentele contabile primare și centralizatoare, și în rapoartele financiare ale asociației, circumstanță dovedită prin hotărîrea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 18/4 din 14.05.2010 (f.d. 20-30, vol. I).

Așadar, reiese că suma de 20 00 euro constituie o însușire, adică inculpatele au intrat în posesia sumei date și au întrebuințat-o în scopuri personale.

În concluzie la cele consemnate *supra*, Colegiul penal conchide că motivele invocate de recurenți în recursurile ordinare declarate nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței vreunei erori de drept care ar constitui temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, iar din acest considerent se impune soluția declarării inadmisibilității recursurilor ordinare de pe rol.

15. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatei Daniliuc Larisa și de avocatul Lungu Artur în numele inculpatei Gheorghieș Valentina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de de Apel Bălți din 28 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui ***Gheorghieș Valentina și Daniliuc Larisa***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 februarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru